

בש"פ 7995/19 - טומי דוגמוש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7995/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: טומי דוגמוש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 20.11.2019 במ"ת 21112-10-19 שניתן על ידי כב' השופט ניצן סילמן

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התש"פ (10.12.2019)

בשם העורר: עו"ד יוני דדון; עו"ד לימור לוי מלאך דדון
בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין רוזן

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), המופנה נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' סילמן) מיום 20.11.2019 במ"ת 21112-10-19, בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

הרקע לערר

1. ביום 13.10.2019 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת ונשיאת נשק, לפי סעיף 144(א) וסעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.10.2019, החזיק העורר בדירתו אקדח מסוג "Stalker" (להלן: האקדח), המסוגל להמית אדם, וכן מחסנית מתאימה ושלושה כדורים מסוג 0.38 מ"מ. כמו כן החזיק העורר בדירתו שקית ובה סם מסוג חשש במשקל של כ-30 גרם. באותו היום, הגיעו לדירתו של העורר ארבעה שוטרים, כשהם מצוידים בצהובי חופש, דפקו על הדלת והזדהו. העורר בתגובה נמנע מלפתוח את הדלת לשוטרים, נטל ונשא את האקדח כשהוא טעון במחסנית, והשליכו אל מחוץ לחלון הדירה, וזאת בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כדין ובכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדין שהתקיים ביום 27.10.2019, הסכים בא כוח העורר לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית. בית המשפט המחוזי הורה לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של העורר אשר יבחן את התאמתו למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר.

ביום 18.11.2019 התקבל תסקיר המעצר בעניינו של העורר שלא בא בהמלצה לשחרורו לחלופת מעצר. זאת, נוכח התרשמותו כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק מצד העורר בעתיד ונוכח הקושי לאיין מסוכנות זו באמצעות החלופה שהוצעה.

3. בהחלטתו מיום 20.11.2019, קבע בית המשפט המחוזי כי הוא לא מצא שבעניינו של העורר הופרכה חזקת המסוכנות הסטטוטורית החלה בעבירות נשק או בעבירות סמים שאינם לשימוש עצמי, או כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן. עוד נקבע כי הסיכון הנשקף מהעורר גבוה; כי הוא נטוע בעולם העברייני; וכי ישנו קושי ליתן בו אמון מקום שמיחוסים לו גם עבירות שעניינן הפרעה לשוטר ושיבוש הליכי משפט. נוכח האמור, בית המשפט המחוזי לא מצא כי יש מקום להתרשם באופן ישיר מהמפקחים המוצעים, והורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

4. מכאן הערר שלפניי בגדרו טען בא כוח העורר כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע כי במקרה דנן מדובר בעבירות נשק שלא ניתן לאיין את המסוכנות הטבועה בה בחלופת מעצר. נטען כי בעניינו אין מדובר בעבירות של סחר בנשק; כי עבירת נשיאת הנשק המיוחסת לעורר דומה במהותה לעבירת החזקה, משזו בוצעה למספר שניות ורק לשם השלכת הנשק מחלון הדירה; וכי אין מדובר באקדח שהושג בפשע, אלא באקדח זיקוקים שעבר "הסבה". עוד נטען כי עבירת הסם המיוחסת לעורר אינה מקימה עילת מעצר. באשר לתסקיר שירות המבחן, טען בא כוח העורר כי שגה בית המשפט המחוזי משקבע כי אין טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן, מקום שמדובר בעורר צעיר הנעדר עבר פלילי ומקום שקיימת התרשמות חיובית מן המפקחים. עוד נטען כי שגה בית המשפט המחוזי משלא התרשם באופן ישיר מהמפקחים שהוצעו ובחן את אפשרות חלופת המעצר עד תום.

5. באת כוח המשיבה מצידה ביקשה לדחות את הערר. לטענתה ניתן ללמוד על המסוכנות של העורר מנסיבות

ביצוע העבירה בהדגישה כי מדובר באקדח טעון במחסנית עם שלושה כדורים, וכי העובדה שנשיאת האקדח נעשתה לצורך שיבוש הליכי משפט אף מחזקת את עילת המעצר נגד העורר. עוד נטען כי הסבת האקדח מהווה נסיבה לחומרה, והיא מתעצמת לאור העובדה שהעורר שתק בחקירתו בכל הנוגע לנסיבות ביצוע עבירת הנשק, באופן המקשה על מתן אמון בו. עוד עמדה באת כוח המשיבה על תסקיר שירות המבחן השלילי שניתן בעניינו של העורר.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בהודעת הערר ובהחלטתו של בית המשפט המחוזי, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.
7. המעשים המיוחסים לעורר מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. מעבר לכך, בית משפט זה הוסיף וקבע כי בהתחשב במסוכנות הנובעת מעבירות נשק, העלול לשמש לפעילות עבריינית או לפעילות של טרור, נקודת המוצא היא כי יש הצדקה למעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה, וכי רק בנסיבות חריגות תוכל חלופת מעצר להפיג מסוכנות זו. גם מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות נשק, בהתאם להוראות סעיף 22ב(1)(ב) לחוק המעצרים, מתאפשר כחריג ומטעמים מיוחדים שיירשמו (ראו, למשל, בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' ג'רבי, בפסקה 13 (8.7.2016); בש"פ 6145/16 אבוחצירא נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 (15.9.2016)).
8. לא מצאתי כי עניינו של העורר נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים שחרור לחלופת מעצר בעבירות נשק, ואף לא מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. העובדה שמדובר באקדח זיקוק שהוסב לכלי נשק תקני שבכוחו להמית אדם, גם מבלי שנסיבה זו תזקף לחומרא לחובת העורר, איננה מפחיתה כהוא זה ממסוכנות העבירה וממסוכנות המחזיק בנשק זה. עובדת היותו של העורר אדם צעיר הנעדר עבר פלילי איננה בגדר טעם מיוחד המצדיק נקיטה בחלופת מעצר (ראו, למשל, בש"פ 8694/09 מדינת ישראל נ' אלגיוסי (30.10.2019)). בהתחשב בהערכת שירות המבחן לפיה המסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה, והתרשמותו כי אין במפקחים המוצעים כדי לאיין מסוכנות זו, כמו גם בהתחשב במסקנתו של בית המשפט המחוזי לפיה העורר נטוע בעולם העברייני וכי אין לתת בו אמון, מבססים את מסקנת בית המשפט המחוזי כי אין להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בשלב זה. זאת, אף מבלי להידרש בנסיבות העניין לעבירת הסם המיוחסת לעורר. הדברים אמורים ביתר שאת מקום בו ניתנה על ידי שירות המבחן המלצה שלילית בעניינו של העורר (בש"פ 6626/10 פלוני נ' מדינת ישראל (15.8.2010)).
9. כמו כן, לא מצאתי ממש בטענת בא כוח העורר לפיה היה על בית המשפט המחוזי להתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים שהוצעו. רק לאחרונה עמד בית משפט זה שוב על כך ש"ההחלטה האם להתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט הדן בהליכי המעצר, וכי החלטה זו תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה" (בש"פ 7413/19 מזרחי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (17.11.2019)), ומכל מקום "התרשמות לטובה של בית המשפט מהמשיבים ומהמפקחים אינה משמשת תחליף להמלצת שירות המבחן" (בש"פ 8026/19 מדינת ישראל נ' זיאדאת, בפסקה 9 (11.12.2019)). בהתחשב במכלול הנסיבות כאמור לעיל, לא מצאתי כי נפלה טעות בקביעתו של בית המשפט המחוזי בעניין זה.

10. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התש"פ (17.12.2019).

שׁוֹפֵט
